ANNESİZ VE İHTİLÂLSİZ

–Oysa bütün kitaplarımı yakmıştım–

Kuğu göğsü gibi sulara batırsam seni
ağustos göklerine, çınar gölgelerine
Hiç mi turuncun kalmadı ey kent
Ey düşlerden söküp alamadığım
durmadan coğrafya değiştirir misin yine

Mücevher sandukalarda sakladığım
gümüş ve sedef işlemeli bir ufku
çekip kınından akordion sesleri
ve gülüşüne konup kalkan kuşlarla
önsözdün kalbime

Mayınlar döşedin bakışlarıma böyle ansızın
gündüzü geceyi sükûnla seyreden
anlamlar hiç bu kadar terketmemişti gövdemi
Ne frezyaların raksı
Ne yakamozlar patlıyor yüzümde

Leylak rengi amber çiçeklerine
geçilir mi ağlamaktan ey
çamurlu avlularda çıplak ayakla dolaşan çocukluk
limansızım benim
dur durduğun yerde

Hiç çalmayan bir telefon sehpada
balkonda evli erkekler devriyesi
mutsuz aile taslakları ara sokaklarda
Sabaha akşama en güzel besmele
eskiden dilime yakışmayan küfürler

Bordroluyum ipek kravatlı ve traşlı
protokol listelerine yazılır adım
Dağlarda kaçak gezdiğim günlerden
çok daha yakınım cinayetlere

Ey ekose bir kaşkolla anımsanan gençliğim
bayraksızım, allahsızım, ihtilâlsizim, annesizim benim
unutulmuş bir adres defteri çekmecede

Ağustos 1992, Ankara